

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на пети януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА

в присъствието на прокурора К. Д. М.

като разгледа докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно

наказателно дело от общ характер № 20256000600034 по описа за 2025 година

разгледа въззивно наказателно дело от общ характер № 34 по описа за 2025

година докладвано от съдията **ПОЛК. ЮЛИЯН БАНКОВ**, образувано по

въззивни жалби на адв. С. М. и адв. И. Д. – и двете от АК - Ш., защитници

съответно на подсъдимите серж. К. С. от военно формирование *** – Ш. и Б.

М. от гр. Ш. срещу присъда № 3 от 10.06.2025 г. по нохд № 1 от 2024 г. по

описа на Военен съд – Сливен.

С горната присъда подсъдимите са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 3, вр. ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал. 2 от НК, поради което и на основание чл. 55 от НК им е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 (две) години и наказание „Глоба“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева и на двамата.

На основание чл. 66 ал. 1 от НК съдът е отложил изтърпяването на така наложените наказания „Лишаване от свобода“ и на двамата подсъдими с изпитателен срок от 4 (четири) години.

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства и разноските по делото.

Срещу така постановената присъда са подадени бланкетни въззивни жалби № 426/23.06.2025 г. по описа на Военен съд - Сливен от адв. М. - защитник на подсъдимия С. и вх. № 433/23.06.2025 г. по описа на Военен съд -

Сливен от адв. Д. – защитник на подсъдимата М.. В тях е изложено, че съдебният акт е неправилен, незаконосъобразен, а допълнителни изложения към жалбите ще бъдат изложени след запознаване с мотивите на присъдата. И в двете жалби се правят и алтернативни искания в случай, че горното не се възприеме.

С допълнително изложение с вх. № 644/07.10.2025 г. по описа на Военен съд - Сливен защитникът на подсъдимия С. – адв. С. М. от АК – Ш. е допълнила основната си жалба, като са посочени конкретни и подробни аргументи, като отново се прави извод, че съдебният акт, който е постановил първоинстанционният съд е неправилен, незаконосъобразен и непочиващ на събраните по делото доказателства и фактическа обстановка. Иска се присъдата да бъде отменена и подсъдимият бъде признат за невинен да е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение.

С допълнителни мотиви с вх. № 616/29.09.2025 г. по описа на Военен съд - Сливен защитникът на подсъдимата М. – адв. И. Д. от АК – Ш. е допълнила основната си жалба, като са посочени конкретни и подробни аргументи, като отново се прави извода, че обжалваната присъда е неправилна, незаконосъобразна и постановена при противоречие с доказателствата. Иска се тя да бъде отменена и да се постанови нова присъда, с която Б. М. да бъде оправдана по повдигнатото обвинение.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимата М. – адв. Д. от АК – Ш. изтъква, че постановената първоинстанционна присъда е неправилна, незаконосъобразна и постановена в противоречие с доказателствата. Поддържа изцяло доводите, изложени в допълнителните мотиви към жалбата. Иска се подсъдимата Б. М. да бъде призната за невиновна по повдигнатите обвинения и съответно оправдана. Алтернативно се иска частично оправдаване на М. по чл. 155, ал. 5, т. 3, вр. с ал. 3 от НК, а по повдигнатото обвинение по чл. 155, ал. 2 от НК да се наложи наказание с приложение на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ и ал. 3 от НК.

В съдебно заседание подсъдимата М. поддържа казаното от своя защитник. Заявява, че е давала под наем жилището, за да се издържа, тъй като пенсията ѝ е малка, а и е зле със слуха. Тя само била регистрирала наемателите, а какво те са правели в стаите, не е знаела. Сочил, че редовно е подавала декларации в НАП и е плащала данък за получените наеми. Счита, че не е виновна и иска да бъде оправдана.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимия К. С. – адв. С. М. от АК – Ш. счита, че постановения съдебен акт е незаконосъобразен и неправилен, като поддържа изцяло мотивите си в въззивната жалба и допълнението към нея. Иска се присъдата на Военен съд - Сливен да бъде отменена и вместо нея да бъде постановена нова присъда, с която серж. С. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение. Алтернативно се иска частично оправдаване на С. по чл. 155, ал. 5, т. 3, вр. с ал. 3 от НК (извършване на деянието с користна цел), а по повдигнатото обвинение по чл. 155, ал. 2 от

НК да се наложи наказание с приложение на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ и ал. 3 от НК, като не се налага кумулативно предвиденото наказание „Глоба“.

В съдебно заседание подсъдимият С. поддържа казаното от защитника си и моли да бъде оправдан, за да се върне на работа в друг гарнизон.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата иска жалбите и допълненията към тях да бъдат оставени без уважение като необосновани и неоснователни, а първоинстанционната присъда на Военен съд - Сливен да бъде потвърдена като обоснована, справедлива и законосъобразна.

Военно-апелативният съд, като прецени всички събрани по досъдебното производство и пред първоинстанционния съд доказателства, доводите и възраженията на страните и като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК установи, че присъдата е постановена при допуснати съществени отстраними процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1, вр. с ал. 1, т. 2 от НПК, което е довело до ограничаване процесуалните права на страните по делото.

Нарушенията се изразяват в следното:

Първоинстанционният съд в светлината на решението по делото „Мустафа срещу България“ и с оглед спазване на гаранциите за независимост и безпристрастност, предвидени в чл. 6, § 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи е следвало да констатира, че в обвинителния акт на прокуратурата не са изложени обстоятелствата за наложителните причини обосноваващи предаването на обвиняемите серж.К. С. и майка му гр.л. Б. М. на военен съд. Не е посочено за двамата обвиняеми кои обстоятелства свързват престъпната им деятелност (според прокуратурата) с военни въпроси, имущество на армията или дисциплинарни нарушения. Това е следвало да бъде сторено с оглед практиката на ВКС в тази насока: решение № 2 от 14.02.2022 г. на ВКС, II н.о., по н.д. № 997/2021 г., решение № 97 от 21.12.2020 г. на ВКС, III н.о. по н.д. № 336/2020 г., определение № 492 от 31.12.2023 г. на ВКС, III н.о. по н.д. № 869/2023 г., определение № 410 от 26.09.2025 г. на ВКС, III н.о. по н.д. № 814/2025 г. и др. и с оглед правилното решаване на въпросите свързани с подсъдността на делото.

В тази насока е и практиката на Военно-апелативния съд, който в определение № 46/ 2022 г. по чнд № 41/2022 г., където изрично е посочено, че Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) е част от вътрешното право и има пряко приложение по аргумент на чл. 5 ал. 4 от Конституцията на РБ. Тълкувателното действие на решенията на Европейския съд по правата на човека също е пряко, защото се ползва при прилагането на КЗПЧОС. По това дело е посочено, че: „спрямо предадения на съд военнослужещ е следвало да бъдат изложени обстоятелства в обвинителния акт, които да свържат престъпната му деятелност с работата му

в армията, с имущество на армията или дисциплинарни нарушения. След решението на ЕСПЧ, постановено по делото „Мустафа срещу България“, станало окончателно на 28.02.2020 г. законодателно регламентираната специална подсъдност на военните съдилища поставя завишени изисквания към съда, когато се предават за съдене цивилни лица, извършили престъпления в съучастие с военнослужещи. Това изисква за всеки отделен случай подсъдността на делото да бъде внимателно преценявана въз основа на конкретни и убедителни причини, като бъдат посочени обстоятелства, които да обосновават предаването на цивилно лице за съдене от военен съд, за да бъде защитено правото по чл. 6, § 1 от КЗПЧОС, а именно делото да бъде разгледано от независим и безпристрастен съд“.

Първоинстанционният съд в мотивите на своя акт се е позовал на свидетелски показания, които не са приобщени към доказателствения материал по съответния законов ред, а именно:

В съдебно заседание от 08.05.2025 г. са разпитани като свидетели лицата м-р П. Д., к-н С.З. и к-н Р. С. (които са извън списъка на свидетелите за призоваване по обвинителния акт). Тези три лица не са допуснати с определение като свидетели по делото, а са разпитани като такива без да имат това качество.

Свидетелката по делото Г.С. не е разпитана като такава от основния съд и е заличена като свидетел с определение в съдебно заседание от 10.06.2025 г. (л. 239 от нохд № 1/2025 г. на Военен съд – Сливен), а в мотивите си основният съд сочи, че фактичката обстановка по делото се потвърждава напълно и от нейните показания. Показанията ѝ от досъдебното производство не са приобщени в съдебната фаза на процеса чрез прочитане по реда на чл. 281 от НПК т.е. няма как основния съд да се позовава на тях в мотивите си.

В мотивите на присъдата на л. 256 от нохд № 1/2025 г. на Военен съд – Сливен са посочени като гласни доказателства доказващи обвинението показанията от досъдебното производство на свидетелите М.П., З.Х., Х.Х., Т.Т., П. Г.а и М.П. П., които не са приобщени по съдебното дело по съответния ред чрез прочитането им по реда на чл. 281 от НПК.

С определение в съдебното заседание от 10.06.25г.- л.239 от НОХД №1 /2025г. на Военен съд Сливен са заличени седем от неявилите се за разпит свидетели по делото: Г.С., С.Й., С. Д., М.М. ,Е.П., К. А. и Р.Г.. Независимо от това, че същите са основни свидетели на обвинението първоинстанционният съд не е положил усилия за издирването им и съответно разпита им, нито показанията им от досъдебното производство са приобщени по съответният ред чрез прочитането им по реда на чл. 281 от НПК.

Проведените в съдебно заседание разпити на свидетелите А.Р., М.П., И.А., Х.Х., Т.Т., П. Г.а, В. В. и М.П. П. са изключително кратки и повърхностни, като повечето от тях не съдържат дати, адреси, дори града в който се е развивала дейността им и отново при това положение не са

прочетени показанията им от досъдебното производство по реда на чл. 281 от НПК. Фактът ,че тези свидетели са заявили пред основния съд ,че поддържат показанията си от досъдебното производство , не приобщава последните към доказателствения материал.

Горепосочените нарушения на процесуалните правила не могат да бъдат отстранени от въззивната инстанция, а само чрез провеждане на ново първоинстанционно производство, което налага отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Военен съд - Сливен.

По изложените съображения и на основание чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, т. 2 от НПК Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 3 от 10.06.2025 г. по нохд № 1 от 2024 г. по описа на Военен съд – Сливен и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____